

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (седми разширен състав)

21 септември 2011 година *

По дело T-1/10

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), установено в Брюксел (Белгия),

SNF SAS, установено в Andrézieux-Bouthéon (Франция),

за които се явяват първоначално адв. K. Van Maldegem, avocat, г-н P. Sellar, solicitor, и адв. R. Sana, avocat, впоследствие адв. Van Maldegem и адв. Sana,

жалбоподатели,

срещу

Европейска агенция по химикали (ЕСНА), за която се явяват г-жа M. Heikkilä и г-н W. Broere, в качеството на представители, подпомагани от адв. J. Stuyck, avocat,

ответник,

* Език на производството: английски.

подпомагана от

Кралство Нидерландия, за което се явяват г-жа С. Wissels, г-н J. Langer, г-н Y. de Vries и г-жа M. de Ree, в качеството на представители,

и от

Европейска комисия, за която се явява първоначално г-н P. Oliver и г-н G. Wilms, впоследствие г-н P. Oliver и г-н E. Manhaeve, в качеството на представители,

встъпили страни,

с предмет искане за отмяна на решението на ЕСНА [Европейската агенция по химикали] за идентифициране на акриламида (ЕО № 201-173-7) като вещество, което отговаря на критериите по член 57 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и Директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L396, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3 и поправки в ОВ L 36, 5.2.2009 г., стр. 84 и ОВ L 118, 12.5.2010 г., стр. 89), в съответствие с член 59 от същия регламент,

ОБЩИЯТ СЪД (седми разширен състав),

състоящ се от: г-н А. Dittrich (докладчик), председател, г-н F. Dehousse, г-жа I. Wiszniewska-Białecka, г-н M. Prek и г-н J. Schwarcz, съдии,

секретар: г-н E. Coulon,

постанови настоящото

Определение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 Първият жалбоподател, Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), е европейско обединение по икономически интереси, установено в Белгия. То представлява интересите на дружествата — производители и/или вносители на полиелектролити, на полиакриламид и/или на други полимери, съдържащи акриламид. Дружествата, включени в това обединение, са също потребители на акриламид и производители и/или вносители на акриламид или полиакриламид. Всички производители на акриламид в Европейския съюз са членове на обединението.
- 2 Вторият жалбоподател, SNF SAS, е дружество, член на първия жалбоподател. Неговата основна дейност е производството на акриламид и полиакриламид, които то продава пряко на своите клиенти. Дружеството разполага с производствени обекти във Франция, Съединените щати, Китай и Южна Корея.

- 3 Полиелектролитите са синтетични, органични водоразтворими полимери, които се получават от различни мономери, един от които е акриламидът. Те се използват например за пречистване на питейна вода, обработка на отпадъчни води, производство на хартия и добиване на скъпоценни минерали.

- 4 Полиакриламидът е полимер, образуван от полимеризация на мономера акриламид, който най-често се използва в пречистването на водите, хартиената промишленост, минната промишленост, нефтопреработвателната промишленост, в селското стопанство, като добавка за текстилни изделия и в областите на козметичните продукти и на продуктите за лична хигиена.

- 5 На 25 август 2009 г. Кралство Нидерландия предава на Европейската агенция по химикали (ЕCHA) изготвено от него досие относно идентифицирането на акриламида като вещество, което отговаря на критериите по член 57, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и Директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3 и поправки в ОВ L 36, 5.2.2009 г., стр. 84 и ОВ L 118, 12.5.2010 г., стр. 89), впоследствие изменен по-специално с Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно класифицирането, етикетирания и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на Директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО (ОВ L 353, стр. 1 и поправка в ОВ L 16, 20.1.2011 г., стр. 1), като се позовава на класифицирането на акриламида като канцерогенно вещество от категория 2 и като мутагенно вещество от категория 2 в част 3 от приложение VI към Регламент № 1272/2008. На 31 август 2009 г. ЕCHA публикува на интернет страницата си обявление, приканващо заинтересованите страни да представят коментари по изготвеното досие относно акриламида. Същия ден ЕCHA кани и компетентните органи от другите държави членки да представят коментари по този въпрос.

- 6 След получаването на коментари по въпросното досие, по-специално от страна на първия жалбоподател, и на отговора на Кралство Нидерландия по тези коментари ЕСНА изпраща досието на своя комитет на държавите членки, който на 27 ноември 2009 г. постига единодушно съгласие относно идентифицирането на акриламида като вещество, пораждащо сериозно безпокойство, поради това че то отговаря на критериите по член 57, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 1907/2006.
- 7 На 7 декември 2009 г. ЕСНА публикува съобщение до пресата, в което съобщава, от една страна, че Комитетът на държавите членки е постигнал единодушно съгласие относно идентифицирането на акриламида и на четиринадесет други вещества като вещества, пораждащи сериозно безпокойство, доколкото те отговарят на критериите по член 57 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, и от друга страна, че списъкът на кандидат-вещества за възможно включване в приложение XIV към Регламент № 1907/2006 (наричан по-нататък „списъкът на кандидат-веществата“) ще бъде официално актуализиран през януари 2010 г. На 22 декември 2009 г. изпълнителният директор на ЕСНА приема решение ED/68/2009, което се предвижда да влезе в сила на 13 януари 2010 г., за включване на тези петнадесет вещества в списъка на кандидат-веществата на 13 януари 2010 г.

Производство и искания на страните

- 8 С жалба, постъпила в секретариата на Общия съд на 4 януари 2010 г., жалбоподателите искат отмяна на решението на ЕСНА за идентифициране на акриламида като вещество, което отговаря на критериите по член 57 от Регламент № 1907/2006, в съответствие с член 59 от този регламент (наричано по-нататък „обжалваното решение“).
- 9 С отделен акт, постъпил в секретариата на Общия съд на 5 януари 2010 г., вторият жалбоподател подава молба за допускане на обезпечение, в която по същество моли председателя на Общия съд да спре изпълнението на обжалваното решение.

- 10 С Определение от 11 януари 2010 г. председателят на Общия съд спира изпълнението на обжалваното решение до приемането на определението за приключването на обезпечителното производство. Вследствие на това определение изпълнителният директор на ЕСНА спира включването на акриламида в списъка на кандидат-веществата.
- 11 С отделен акт, подаден в секретариата на Общия съд на 17 март 2010 г., ЕСНА повдига възражение за недопустимост на основание член 114, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд.
- 12 С Определение на председателя на Общия съд от 26 март 2010 г. по дело PPG и SNF/ECHA (T-1/10 R, непубликувано в Сборника) молбата на втория жалбоподател за допускане на обезпечение е отхвърлена без произнасяне по съдебните разноски.
- 13 Вследствие на това определение на 30 март 2010 г. ЕСНА публикува списъкът на кандидат-веществата, който включва акриламида.
- 14 С писма, заведени в секретариата на Общия съд, съответно на 19 и 20 април 2010 г., Европейската комисия и Кралство Нидерландия искат да встъпят в производството в подкрепа на исканията на ЕСНА. След изслушване на главните страни, с определение на председателя на осми състав на Общия съд от 8 юни 2010 г. тези искания са уважени.
- 15 На 4 май 2010 г. жалбоподателите представят становищата си относно възражението за недопустимост.
- 16 С актове, подадени съответно на 17 и 25 май 2010 г., жалбоподателите отправят искане писмените им становища да бъдат разгледани при условията на поверителност по отношение на встъпилите страни. Това искане за разглеждане при условията на поверителност не е било оспорено.

- 17 Комисията и Кралство Нидерландия подават своите писмени становища при встъпване, ограничени до допустимостта, съответно на 3 и 5 август 2010 г. С актове, подадени в секретариата на Общия съд, съответно на 1 и 4 октомври 2010 г., главните страни представят становищата си по тези писмени становища.
- 18 Поради промяна в съставите на Общия съд съдията докладчик е включен в седми състав, на който впоследствие е разпределено настоящото дело. С решение от 30 март 2011 г. Общият съд препраща настоящото дело за разглеждане на седми разширен състав съобразно член 51, параграф 1 от Процедурния правилник.
- 19 В жалбата жалбоподателите молят Общия съд:
- да обяви жалбата за допустима и основателна,
 - да отмени обжалваното решение,
 - да осъди ЕСНА да заплати съдебните разноски,
 - да постанови предприемането на всякакви други мерки, които се окажат целесъобразни.
- 20 Във възражението си за недопустимост ЕСНА моли Общия съд:
- да обяви жалбата за недопустима,
 - да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

- 21 В становищата си относно възражението за недопустимост жалбоподателите молят Общия съд то да бъде отхвърлено.
- 22 Комисията моли Общия съд да отхвърли жалбата като недопустима.
- 23 Кралство Нидерландия моли Общия съд да обяви жалбата за недопустима и да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

От правна страна

- 24 По силата на член 114, параграфи 1 и 4 от Процедурния правилник, когато някоя от страните помоли за това, Общият съд може да се произнесе по възражението за недопустимост, без да се засяга съществуването на спора. Съгласно параграф 3 от същия член производството по молбата преминава в устна фаза, освен ако Общият съд не реши друго. Според последния в конкретния случай делото е достатъчно изяснено с оглед на материалите по него и не е необходимо да се провежда устната фаза на производството.
- 25 В подкрепа на исканията си ЕСНА изтъква отсъствието на три процесуални предпоставки, изведени от естеството на обжалваното решение, от липса на пряко засягане на жалбоподателите и от обстоятелството, че обжалваното решение, което не било подзаконов акт по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, не засягало жалбоподателите лично.
- 26 Комисията подкрепя доводите на ЕСНА, що се отнася до естеството на обжалваното решение и до липсата на пряко засягане на жалбоподателите. Освен това тя изтъква, че жалбата не спазва изискванията на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник, тъй като е неясна.

- 27 Кралство Нидерландия поддържа всички изтъкнати от ЕСНА възражения за липса на процесуални предпоставки.

По спазването на изискванията на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник

- 28 Комисията поддържа, че жалбата е лишена от яснота и не удовлетворява изискванията по член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник. Всъщност жалбоподателите, които с жалбата си искали отмяната на решението на ЕСНА от 7 декември 2009 г. за идентифициране на акриламида като вещество, което отговаря на критериите по член 57 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, не индивидуализирали в достатъчна степен обжалвания акт. Според Комисията актът, посочен в прессъобщението на ЕСНА от 7 декември 2009 г., не бил решението на ЕСНА за идентифициране на акриламида, а предприетите от Комитета на държавите членки действия в процедурата, водеща до идентифицирането от ЕСНА.
- 29 Вярно е, че ЕСНА не е изтъкнала липсата на тази процесуална предпоставка. Комисията като встъпила страна не е процесуално легитимирана да изтъкне липса на процесуална предпоставка, която подкрепяната от нея страна не е изтъкнала (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 17 юни 1998 г. по дело Svenska Journalistförbundet/Съвет, Т-174/95, Recueil, стр. II-2289, точки 77 и 78).
- 30 Все пак, тъй като предпоставките за допустимост на иска или жалбата и на изложените в него/нея твърдения за нарушение са абсолютни процесуални предпоставки, съгласно член 113 от своя процедурен правилник Общият съд може да ги разгледа служебно (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 9 септември 2009 г. по дело Brink's Security Luxembourg/Комисия, Т-437/05, Сборник, стр. II-3233, точка 54 и Решение на Общия съд от 9 септември 2010 г. по дело Euroïki Dynamiki/OEDT, Т-63/06, непубликувано в Сборника, точка 30 и цитираната съдебна практика).

- 31 Съгласно член 21, първа алинея от Статута на Съда, приложим към производството пред Общия съд по силата на член 53, първа алинея от същия статут и на член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник, исковата молба или жалбата трябва да съдържа указване на предмета на спора. Това указване трябва да бъде достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да се произнесе по иска или жалбата, ако е необходимо, без да разполага с други данни (Решение на Общия съд от 18 септември 1996 г. по дело *Asia Motor France* и др./Комисия, T-387/94, Recueil, стр. II-961, точка 106, Определение на Общия съд от 14 декември 2005 г. по дело *Arizona Chemical* и др./Комисия, T-369/03, Recueil, стр. II-5839, точка 120 и Определение от 8 февруари 2010 г. по дело *Alisei*/Комисия, T-481/08, Сборник, стр. II-117, точка 89).
- 32 В конкретния случай жалбата се съобразява с тези изисквания, що се отнася до предмета на спора. Всъщност с нея жалбоподателите искат отмяна на решението на ЕСНА за идентифициране на акриламида като вещество, което отговаря на критериите по член 57 от Регламент № 1907/2006, в съответствие с член 59 от този регламент. По-нататък те поясняват, че поради това решение, което било прието на 7 декември 2009 г. от Комитета на държавите членки, а именно орган на ЕСНА, и което било доведено до знанието им чрез прессъобщението на ЕСНА от същия ден, това вещество трябвало да бъде включено в списъка на кандидат-веществата, публикуван на интернет страницата на ЕСНА през януари 2010 г.
- 33 Вярно е, че Комитетът на държавите членки постига единодушно съгласие относно идентифицирането на акриламида като вещество, което отговаря на критериите по член 57 от Регламент № 1907/2006, на 27 ноември 2009 г., а не на 7 декември 2009 г. Все пак, поради обстоятелството че в прессъобщението на ЕСНА от 7 декември 2009 г. се указва, че Комитетът на държавите членки е идентифицирал съответните вещества на 7 декември 2009 г., и поради обстоятелството че не е публикувана информация от ЕСНА за съгласието на този комитет, жалбоподателите не са били в състояние да укажат правилната дата на съгласието на Комитета на държавите членки в жалбата. След като в резултат на възражението за недопустимост на ЕСНА, жалбоподателите са уведомени за правилната дата, те я указват в становището си по това възражение.

- 34 При това положение от жалбата надлежно е видно, че предмет на спора е актът на ЕСНА, приет в резултат от процедурата, посочена в член 59 от Регламент № 1907/2006 за идентифициране на акриламида като вещество, което отговаря на критериите по член 57 от този регламент, чието съдържание е било определено посредством единодушното съгласие на Комитета на държавите членки на 27 ноември 2009 г., и който е трябвало да бъде изпълнен чрез включването на акриламида в списъка на кандидат-веществата, публикуван на интернет страницата на ЕСНА, което е предвидено за 13 януари 2010 г. и в крайна сметка е извършено на 30 март 2010 г. Като се позовават на единодушното съгласие на Комитета на държавите членки от 2009 г. и на включването на акриламида в посочения публикуван списък, жалбоподателите определят недвусмислено предмета на спора.
- 35 Следователно това твърдение за липса на процесуална предпоставка трябва да бъде отхвърлено.

По твърдението за липса на процесуална предпоставка, изведено от естеството на обжалваното решение

- 36 ЕСНА и встъпилите страни изтъкват по същество, че като се позовават на единодушното съгласие на Комитета на държавите членки на ЕСНА, постигнато на 27 ноември 2009 г., жалбоподателите атакуват подготвителен акт, който не е предназначен да породи правно действие по отношение на трети страни по смисъла на член 263, първа алинея, второ изречение ДФЕС. Според ЕСНА актът, който потенциално поражда правно действие, е публикуването на актуализирания списък на кандидат-веществата на интернет страницата на ЕСНА в съответствие с член 59, параграф 10 от Регламент № 1907/2006. Според Комисията и Кралство Нидерландия окончателният акт в процедурата, посочена в член 59 от споменатия регламент, е решението на изпълнителния директор на ЕСНА за включване на дадено вещество в списъка на кандидат-веществата в съответствие с параграф 8 от този член.

- 37 Жалбоподателите посочват в отговор, че обжалваното решение е мярка, която определя окончателно становището на ЕСНА, що се отнася до идентифицирането на акриламида като вещество, което поражда сериозно безпокойство, и до включването му в списъка на кандидат-веществата. От член 59, параграф 8 от Регламент № 1907/2006 било видно, че ключовият елемент в посочената в този член процедура е съгласието относно идентифицирането. Последващото включване в списъка на кандидат-веществата било автоматична последица от решението за идентифициране на дадено вещество като пораждащо сериозно безпокойство. Публикуването и актуализирането на списъка на кандидат-веществата по силата на член 59, параграф 10 от посочения регламент също трябвало да се извършат автоматично, незабавно след вземане на решение за включване на дадено вещество.
- 38 По смисъла на член 263, първа алинея, второ изречение ДФЕС подлежат на обжалване актовете, приети от органите, службите или агенциите на Съюза, предназначени да произвеждат правно действие по отношение на трети страни.
- 39 Според постоянната съдебна практика жалба за отмяна може да се подаде срещу всички приети от институциите, органите, службите или агенциите на Съюза разпоредби, независимо от техния характер или форма, които целят да произведат правно действие (вж. в този смисъл Решение на Съда от 31 март 1971 г. по дело Комисия/Съвет, 22/70, *Rescueil*, стр. 263, точка 42 и Решение на Съда от 24 ноември 2005 г. по дело Италия/Комисия, С-138/03, С-324/03 и С-431/03, *Rescueil*, стр. I-10043, точка 32, Определение на Общия съд от 14 юли 2008 г. по дело *Espinosa Labella* и др./Комисия, Т-322/06, непубликувано в Сборника, точка 25 и цитираната съдебна практика).
- 40 Когато става въпрос за актове или решения, които се изготвят на няколко етапа, по-специално в резултат на вътрешна процедура, по принцип само мерките, които определят окончателно становището на съответната институция, орган, служба или агенция на Съюза в края на процедурата, представляват актове, които могат да бъдат предмет на жалба за отмяна. От това следва, че предварителните мерки или тези с изцяло подготвителен характер не могат да бъдат предмет на жалба за отмяна (вж. Решение на Съда от 11 ноември 1981 г. по дело *IBM/Комисия*, 60/81, *Rescueil*, стр. 2639, точка 10 и Решение на Общия съд от

19 януари 2010 г. по дело Co-Frutta/Комисия, T-355/04 и T-446/04, Сборник, стр. II-1, точка 33 и цитираната съдебна практика).

41 В конкретния случай не е необходимо Общият съд да се произнася по доводите относно евентуалния подготвителен характер на единодушното съгласие на Комитета на държавите членки, при положение че към момента, към който трябва да се прецени допустимостта на настоящата жалба, а именно към момента на подаването ѝ, обжалваното решение не е целяло да произведе правно действие по отношение на трети страни по смисъла на посочената в точка 39 по-горе съдебна практика (вж. в този смисъл Решение на Съда от 18 април 2002 г. по дело Испания/Съвет, C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 и C-22/01, Recueil, стр. I-3439, точка 23 и Определение на Общия съд от 7 септември 2010 г. по дело Etimine и Etiproducts/Комисия, T-539/08, Сборник, стр. II-4017, точка 76).

42 Всъщност идентифицирането на дадено вещество в резултат на процедурата, посочена в член 59 от Регламент № 1907/2006, несъмнено може да задейства по-специално изпълнението на задълженията за предоставяне на информация, предвидени в член 7, параграф 2, в член 31, параграф 1, буква в) и параграф 3, буква б), както и в член 33, параграфи 1 и 2 от Регламента. Тези разпоредби посочват кандидат-веществата, идентифицирани съгласно член 59, параграф 1 от Регламента, или веществата, включени или фигуриращи в списъка, изготвен съгласно член 59, параграф 1 от Регламента. Следователно те обозначават правни задължения, които произтичат от акта, приет в резултат на посочената в член 59 от същия регламент процедура.

43 Следва обаче да се напомни, че процедурата, предвидена в член 59 от Регламент № 1907/2006, състояща се в идентифицирането на веществата, които отговарят на критериите по член 57 от Регламента, и в изготвянето на списък на кандидат-веществата, протича на няколко етапа.

- 44 В този смисъл след започване на процедурата за идентифициране и след като ЕСНА е предоставила досието относно дадено вещество на разположение на държавите членки и е публикувала на своята интернет страница обявление, приканващо заинтересованите страни да ѝ представят информацията, с която разполагат (член 59, параграфи 2—4 от Регламент № 1907/2006), държавите членки, ЕСНА и всички заинтересовани страни могат да представят коментари относно предлаганото в досието идентифициране (член 59, параграфи 4 и 5 от Регламентта). Ако — както е в настоящия случай — такива коментари бъдат направени, ЕСНА препраща преписката на своя Комитет на държавите членки и ако той постигне единодушно съгласие относно идентифицирането, тя включва това вещество в списъка на кандидат-веществата (член 59, параграфи 7 и 8 от Регламентта). На последно място, незабавно след вземане на решение за включване на веществото ЕСНА публикува и актуализира списъка на кандидат-веществата на своята интернет страница (член 59, параграф 10 от същия регламент).
- 45 В конкретния случай жалбата е подадена след единодушното съгласие на Комитета на държавите членки относно идентифицирането на акриламида като вещество, което поражда сериозно безпокойство, и след решението на изпълнителния директор за включване на това вещество в списъка на кандидат-веществата. Като се има предвид обаче, че е предвидено това решение да влезе в сила едва за 13 януари 2010 г. и че включването на акриламида в списъка на кандидат-веществата също е предвидено едва за тази дата, към момента на подаване на жалбата това вещество все още не е било включено в посочения списък.
- 46 Макар да е вярно, че от термина „включва“ в член 59, параграф 8 от Регламент № 1907/2006 е видно, че органът на ЕСНА, на който е възложено включването на дадено вещество в списъка на кандидат-веществата, не разполага с никаква свобода на преценка относно това включване, което следва автоматично от съгласието на Комитета на държавите членки, това не променя факта, че преди дадено вещество да бъде включено в списъка на кандидат-веществата по силата на тази разпоредба актът за идентифициране на вещество като пораждащо сериозно безпокойство в резултат на процедурата, посочена в член 59 от Регламентта, не цели да произведе правно действие по отношение на трети страни по смисъла на съдебната практика, посочена в точка 39 по-горе.

47 Всъщност, на първо място, задълженията за предоставяне на информация, произтичащи от акта, приет в резултат на процедурата, посочена в член 59 от Регламент № 1907/2006, предвидени в член 7, параграф 2, в член 31, параграф 1, буква в) и параграф 3, буква б), както и в член 33, параграфи 1 и 2 от този регламент, се позовават, от една страна, на веществата, идентифицирани съгласно член 59, параграф 1 от посочения регламент, и от друга страна, на веществата, включени или фигуриращи в списъка на кандидат-веществата. От Регламент № 1907/2006 не следва, че законодателят е имал за цел лицата, до които се отнасят тези задължения, да ги изпълнят на различни етапи от процедурата, посочена в член 59 от Регламента. За сметка на това, от заглавието на член 59 от Регламента „Идентифициране на веществата, посочени в член 57 [от Регламента]“ следва, че действителната функция на процедурата, предвидена в този член, се състои в окончателното идентифициране на веществата, отговарящи на критериите по член 57 от Регламента. От член 59, параграф 1 от Регламента, който препраща към параграфи 2—10 от същия член, що се отнася до процедурата на идентифициране, е видно, че посоченото в параграф 8 от този член включване на дадено вещество в списъка на кандидат-веществата е неразделна част от тази процедура. Следователно посочването, от една страна, на веществата, идентифицирани в съответствие с член 59, параграф 1 от Регламента, и от друга страна, на веществата, включени или фигуриращи в списъка на кандидат-веществата, не съответства на различни етапи от процедурата по идентифициране, така че споменатите задължения не могат да съществуват преди действителното включване на веществото в списъка на кандидат-веществата.

48 На второ място, следва да се отбележи, че в случай че ЕСНА не получи или не направи никакви коментари относно предложението за идентифициране на дадено вещество като пораждащо сериозно безпокойство, тя включва това вещество в списъка на кандидат-веществата (член 59, параграф 6 от Регламент № 1907/2006). В подобен случай липсва етап на идентифициране в рамките на процедурата по идентифициране по силата на член 59 от Регламента, проведен отделно от обособен орган на ЕСНА като Комитета на държавите членки или от обособена институция като Комисията съгласно параграфи 8 и 9 от този член. Като се има предвид обаче, че моментът, от който актът за идентифициране на вещество като пораждащо сериозно безпокойство в резултат от процедурата, посочена в член 59 от Регламента, има за цел да произведе правно действие, не може да зависи от представянето на коментари от държава членка, от ЕСНА или от заинтересована страна, този акт може да цели да произведе

правно действие, считано едва от включването на дадено вещество в списъка на кандидат-веществата.

- 49 Що се отнася до обстоятелството, че по силата на член 59, параграф 10 от Регламент № 1907/2006 ЕСНА трябва да публикува и актуализира списъка на кандидат-веществата на своята интернет страница незабавно след вземане на решение за включване на дадено вещество, следва да се отбележи, че правните задължения, произтичащи от акта за идентифициране на дадено вещество като пораждащо сериозно безпокойство в резултат от процедурата, посочена в член 59 от Регламента, могат да обвързват съответните лица едва от публикуването на списъка на кандидат-веществата, съдържащ това вещество, след като именно от този момент тези лица могат да се запознаят по недвусмислен начин със своите права и задължения и да действат съобразно с тях (вж. този смисъл Решение на Съда от 10 март 2009 г. по дело Heinrich, С-345/06, Сборник, стр. I-1659, точка 44 и цитираната съдебна практика). Също така срокът за подаване на жалба срещу акта за идентифициране на вещество като пораждащо сериозно безпокойство в резултат от процедурата, посочена в член 59 от Регламента, може да тече по силата на член 263, шеста алинея ДФЕС, считано едва от публикуването на списъка на кандидат-веществата, съдържащи това вещество.
- 50 Като се има предвид, че списъкът на кандидат-веществата съществува единствено на интернет страницата на ЕСНА, включването на дадено вещество в този списък се извършва едновременно с публикуването на актуализацията му. Следователно актът за идентифициране на дадено вещество като пораждащо сериозно безпокойство в резултат от процедурата, посочена в член 59 от Регламента, цели да произведе правно действие едва с включването в списъка на кандидат-веществата, публикуван на интернет страницата на ЕСНА.
- 51 С оглед на изложеното жалбата трябва да се отхвърли като недопустима, без да е необходимо да се разглеждат другите повдигнати от ЕСНА твърдения за липса на процесуални предпоставки.

По съдебните разноски

- 52 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Освен това съгласно параграф 4 от този член държавите членки и институциите, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски.
- 53 След като жалбоподателите са загубили делото, те трябва да бъдат осъдени да понесат направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от ЕСНА, в съответствие с искането на последната. Разноските във връзка с обезпечителното производство се понасят от втория жалбоподател в съответствие с искането на ЕСНА. Кралство Нидерландия и Комисията понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (седми разширен състав)

определи:

- 1) **Отхвърля жалбата като недопустима.**
- 2) **Осъжда Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) и SNF SAS да понесат направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Европейската агенция по химикали (ЕСНА).**

- 3) SNF понася съдебните разноси във връзка с обезпечителното производство.

- 4) Кралство Нидерландия и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноси.

Съставено в Люксембург на 21 септември 2011 година.

Секретар
E. Coulon

Председател
A. Dittrich